

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 493/2010-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. novembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Ľ. M., Č., zastúpenej advokátkou Z. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Co 164/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ľ. M. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. októbra 2010 doručená sťažnosť Ľ. M., Č. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Co 164/2010.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že 9. februára 2004 bol podaný Okresnému súdu Banská Bystrica návrh D. P. a spol. na náhradu škody za nesprávny úradný postup, v ktorom sťažovateľka vystupovala ako navrhovateľka v 63. rade, proti Slovenskej republike zastúpenej Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Ministerstvom financií Slovenskej republiky a Úradom pre finančný trh. Vzhľadom na vznesenie námietky miestnej príslušnosti Okresným súdom Banská Bystrica bol rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis postúpený na rozhodovanie Okresnému súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“), kde bol vedený pod sp. zn. 14 C 302/2004. Okresný súd po viac ako piatich rokoch vydal vo veci 10. júna 2009 meritórny rozsudok, proti ktorému podala sťažovateľka 10. augusta 2009 odvolanie krajskému súdu. Dňa 6. septembra 2010 bola krajskému súdu doručená sťažnosť na prieťahy v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Co 164/2010, ktorú podpredseda okresného súdu podľa názoru sťažovateľky *„nesprávnym a neúplným prešetrením“* vyhodnotil ako nedôvodnú. Podpredseda krajského súdu okrem iného uviedol, že spisový materiál na rozhodnutie o odvolaní bol postúpený krajskému súdu 30. apríla 2010. Súdny spis bol 20. septembra 2010 predložený ústavnému súdu z dôvodu podania sťažnosti v predmetnej veci.

Podľa sťažovateľky doba od predloženia veci krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní (30. apríl 2010) do dňa predloženia spisu ústavnému súdu (20. september 2010), čiže skoro pol roka, je dostatočne dlhá na to, aby krajský súd vo veci konal a vydal právoplatné rozhodnutie, a ukončil tak právny spor trvajúci už viac ako šesť rokov.

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Nekonanim Krajského súdu v Bratislave bolo porušené právo sťažovateľky L. M. ... zakotvené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Krajskému súdu v Bratislave prikazuje v konaní pod sp. zn. 7Co 164/2010 konať bez zbytočných prieťahov.

3. L. M. ... priznáva finančné zadosťučinenie v sume 3300 € (slovom tritisíc tristo eur), ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný zaplatiť k jej rukám v lehote do dvoch mesiacoch odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.

4. Krajský súd v Bratislave je povinný uhradiť L. M. trovy právneho zastúpenia v sume 254,88 €... na účet jej právnej zástupkyne JUDr. Z. B. ... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal...

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto

ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (napr. III. ÚS 199/02, I. ÚS 146/06).

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Co 164/2010 o jej odvolaní proti rozsudku okresného súdu z 10. júna 2009 dochádza k porušovaniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Sťažovateľkou uvádzaná doba prieťahov od predloženia veci na rozhodovanie krajskému súdu o jej odvolaní proti rozsudku okresného súdu (30. apríl 2010) do predloženia spisu ústavnému súdu (20. septembra 2010), t. j. „*skoro pol roka*“, sa podľa názoru ústavného súdu nemôže považovať za takú, ktorú by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem zbytočné prieťahy obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach

judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01).

S ohľadom na uvedené skutočnosti a v súlade s doterajšou rozhodovacou činnosťou ústavného súdu preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup krajského súdu v napadnutom konaní po prípadnom prijatí návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľky zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto ústavný súd sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Z uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. novembra 2010